

σελήνη

σελήνη, η, ουσ. [<αρχ. σελήνη], η σελήνη·

- έπεσε απ' τη σελήνη, είναι εκτός πραγματικότητας: «καλά, απ' τη σελήνη έπεσε ο φίλος σου και δεν ξέρει πως κάθε χρόνο πρέπει να κάνει φορολογική δήλωση;»·

- ζει στη σελήνη, βλ. φρ. ζει στο φεγγάρι, λ. φεγγάρι·

- η αθέατη πλευρά της σελήνης, η άγνωστη πλευρά μιας κατάστασης ή υπόθεσης: «όλ' αυτά που μου λες τα γνωρίζω κι αν θες να ξέρεις αυτό που μ' ενδιαφέρει είναι η αθέατη πλευρά της σελήνης»·

- σελήνη του μέλιτος, βλ. συνηθέστ. μήνας του μέλιτος, λ. [μήνας](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας